Základní práce s vlákny v Linuxu

4. května 2022

V unixových operačních systémech byl z historických důvodů základní jednotkou vykonávájící program¹ proces. Jelikož se ale koncept vláken osvědčil, byla později vlákna do unixových operačních systémů doplněna a práce s nimi je velmi podobná tomu, co jsme viděli v případě operačního systému MS Windows.² V případě operačního systému Linux se s vlákny interně pracuje podobně jako s procesy, každé vlákno má svou sadu registrů, zásobník atd. a paměťový prostor a systémové prostředky jsou sdíleny v rámci jednoho procesu.

1 Vytvoření vlákna

K vytvoření vlákna slouží funkce:

```
int pthread_create(
    pthread_t *thread,
    pthread_attr_t *attr,
    void *(*start_routine)(void*),
    void *arg)
```

Tato funkce má právě čtyři argumenty, prvním je ukazatel na hodnotu typu pthread_t, která obsahuje identifikátor vytvořeného vlákna a umožňuje s tímto vláknem pracovat. Druhý argument představuje atributy, které má vytvořené vlákno mít. Pokud použijeme hodnotu NULL, použije se výchozí nastavení. Třetí argument udává funkci, která představuje kód, který se má vláknem vykonávat. Tato funkce vrací hodnotu typu void * a akceptuje jeden argument typu void *, který je vláknu předán při jeho vytvoření. K tomu slouží čtvrtý argument funkce pthread_create.

```
#include <stdio.h>
#include <pthread.h>
#include <time.h>
#include <time.h>
#define COUNT (20)
```

¹instrukce programu

²Tím, že vlákna byla doplněna až později, vznikají ostré hrany a koncepční problémy, např. jak by se měl OS zachovat, pokud jedno z vláken zavolá fork()?

```
static void msleep(int ms)
            struct timespec t;
            t.tv\_sec = ms / 1000;
10
            t.tv_nsec = (ms \% 1000) * 1000000;
11
            nanosleep(&t, NULL);
12
   }
13
14
   static void *thread_func(void *arg)
15
   {
16
            int id = *((int *) arg);
17
            printf("Spusteno vlakno: %i\n", id);
18
            for (int i = 0; i < COUNT; i++) {</pre>
20
                     printf("thr #%i: %i\n", id, i);
21
                     msleep(5);
22
            }
23
            return (void *) 42;
25
   }
   int main()
27
   {
28
            int id = 1;
            int result;
30
            pthread_t thread;
            if (pthread_create(&thread, NULL, thread_func, &id)) {
                     fprintf(stderr, "Vytvoreni vlakna selhalo\n");
33
                     return 1;
            }
            for (int i = 0; i < COUNT; i++) {</pre>
                     printf("thr #main: %i\n", i);
38
                     msleep(5);
            }
40
            pthread_join(thread, (void **) &result);
            printf("Result: %i\n", result);
42
            return 0;
43
   }
44
```

Při popisu tohoto kódu začneme spíše od konce, od řádků 31 až 35, kde dochází k vytvoření vlákna, které je dané funkcí thread_func a kterému je předán ukazatel &id.³ Pokud vytvoření vlákna z nějakého

³Pokud předáváme odkaz na lokální proměnné, tj. data, která jsou alokována na zásobníku, je nutné zajistit, aby vlákno jež takto data předavá neskončilo dřív než vlákno jím spuštěné. Jinak by společně se skončeným vláknem zanikla i data umístěná

důvodu selže, je vrácena nenulová hodnota.

S vláknem můžeme pracovat pomocí hodnoty, která je určena prvním argumentem, zejména bychom měli v některém z bodů programu počkat na dokončení daného vlákna. K tomu slouží funkce pthread_join, která jednak čeká na doběhnutí daného vlákna a také umožňuje vyzvednout hodnotu vrácenou funkcí vláknem.⁴

Struktura programu se neliší od toho, co jsme viděli v předchozím cvičení. Narozdíl od předchozího cvičení ukázkový kód obsahuje pomocnou funkci msleep, která uspí aktuální vlákno na zadaný počet milisekund. ⁵

Protože práce s vlákny stojí mimo standardní knihovnu jazyka C, je potřeba při překladu buď použít přepínač -pthread⁶ nebo připojit knihovnu libpthread, tj. použít přepínač -lphtread.⁷

1.1 Ukončení vlákna a uvolnění prostředků

Všimněme si, že při skončení práce s vláknem nikde explicitně neuvolňujeme prostředky s vláknem spojené. Jinými slovy chybí ekvivalent volání CloseHandle, jak jsme jej viděli ve Windows. Je to dáno tím, že o uvolnění těchto prostředků se stará funkce pthread_join. Pokud bychom chtěli vlákno, které jen spustíme a necháme jej běžet s tím, že nás výsledek nezajímá a nemáme tedy v kódu vhodné místo pro volání pthread_join, musíme vlákno vytvořit s atributem PTHREAD_CREATE_DETACHED⁸ nebo tento atribut nastavit za běhu funkcí pthread_detach. Pokud toto chceme nastavit u právě běžícího vlákna, můžeme použít funkci pthread_self, která vrací identifikátor aktuálně běžícího vlákna.

Úkoly:

- 1. Odstraňte z kódu volání msleep, případně změnte jeho argumenty, a sledujte, jak se změní průběh programu.
- 2. Rozšiřte ukázkový program, aby pracoval obecně s N vlákny, kde N je konstanta zadaná v kódu programu.
- 3. Naprogramujte funkci int parfib(int), která spočítá Fibonacci číslo rekurzivní způsobem s využitím právě dvou vláken. Dvě počáteční větve výpočtu spusť te v samostatných vláknech.
- 4. Naprogramujte funkci int pmin(int *numbers, unsigned int count, unsigned int threads), která použije threads vláken k tomu, aby v poli numbers, které obsahuje count hodnot, našlo nejmenší hodnotu.

na jeho zásobníku. Alternativně můžeme předávat dynamicky alokovaná data.

⁴V ukázkovém případě se využívá přetypování mezi číslem a typem ukazatel. Toto je relativně běžný postup, jak předávat do a z vlákna celočíselné hodnoty.

⁵Standardně je k dispozici funkce sleep, která pracuje s rozlišením na sekundy a nanosleep, která pracuje s rozlišením na nanosekundy.

⁶Novější verze GNU/Linux.

⁷Starší verze GNU/Linux.

⁸Viz funkce pthread_attr_init.